

Sygnatura akt IV Ka 827/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Sylwana Wirth
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 12 grudnia 2014 roku

sprawy **B. J.**

syna J. i W. z domu M. , urodzonego (...) w N.

oskarżonego z art. 178a§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 25 września 2014 roku, sygnatura akt II K 480/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie III jego części dyspozytywnej w ten sposób, że okres na jaki orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych podwyższa do 2 (dwóch) lat;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 827/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 września 2014 roku, sygn. akt II K 480/14 Sad Rejonowy w Kłodzku uznał oskarżonego B. J. za winnego tego, że w dniu 06 sierpnia 2014 r. w miejscowości N., woj. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd marki M. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości, tj. 1, 48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas pierwszego badania, to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo oskarżonemu zawiesił na okres próby 2 (dwóch) lat.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, a na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 20 (dwadzieścia) złotych.

Ponadto na podstawie art. 63 § 2 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 06 sierpnia 2014 roku do dnia 25 września 2014 roku.

Na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd orzekł ponadto o kosztach sądowych.

Wyrok powyższy zaskarżony został apelacją Prokuratora w części orzeczenia o karze, na niekorzyść oskarżonego.

Apelujący wyrokowi temu zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonego wobec B. J. obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych poprzez zastosowanie go na okres 1 (jednego) roku – a zatem w dolnej granicy długości okresu, podczas gdy stopień społecznej szkodliwości czynu, a w szczególności stopień zawinienia, następstwa czynu (kolizja drogowego), znaczna nietrzeźwość sprawcy (1,48 mg/l) alkoholu w wydychanym powietrzu) oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec sprawcy, a także potrzeba kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – zdecydowanie przemawiają za koniecznością surowszej represji karnej w zakresie okresu stosowania wskazanego środka karnego i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt. III części dyspozytywnej wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego B. J. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, w pozostałym zakresie pozostawiając w mocy rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna, ale w części.

Słusznie zauważa skarżący, że orzekając wobec oskarżonego środek karny w minimalnym okresie obowiązywania, sąd I instancji zbyt łagodnie potraktował sprawcę, nie dostrzegając istotnych okoliczności, nakazujących wykluczyć tegoż z grona kierujących pojazdami, jako zagrażającemu bezpieczeństwu w komunikacji.

„Nieznany odcinek drogi” jaki przebył nietrzeźwy oskarżony, nie może być decydujący dla oceny dolegliwości wymierzanego środka.

Trafnie bowiem podnosi prokurator, że sprawca jechał po mieście w godzinach szczytu, kierując się na parking marketu, gdzie zazwyczaj przebywa duża ilość klientów (pieszych i zmotoryzowanych). Oskarżony był w stanie upojenia alkoholowego na poziomie wielokrotnie przekraczającym dolny próg zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu i co istotnie – po najechaniu na inny samochód od razu zasnął za kierownicą. Stan psychofizyczny sprawcy dyskwalifikował go jako kierowcę i świadczy o daleko posuniętej nieodpowiedzialności i braku wyobraźni (na torze ruchu pojazdu mógł pojawić się pieszy).

Powyższe okoliczności zdarzenia i wynikająca zeń postawa oskarżonego wymagała odpowiednio surowej sankcji karnej w zakresie najistotniejszym dla bezpieczeństwa ruchu drogowego i najbardziej dolegliwym dla kierowcy.

Sytuacja rodzinna, czy zawodowa nie może tłumaczyć występku oskarżonego i prowadzić do łagodniejszego jego potraktowania.

Z tych względów sąd odwoławczy uznał, że okres na jaki orzeczono środek karny powinien być podwyższony do lat 2, bo tylko taki będzie adekwatny do zagrożenia jakie niesło zachowanie upojonego alkoholem oskarżonego.

Wyrok zmieniono zatem w tym zakresie, a w pozostałym utrzymano w mocy jako trafny.